

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

LE COURRIER GREC, JOURNAL POLITIQUE, LITTÉRAIRE ET INDUSTRIEL.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ εκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος, τὴν Πέμπτην καὶ Κυριακὴν. — Ἡ τιμὴ τῆς συνδρομῆς εἶναι 40 Δραχμ. κατ' ἔτος προκληρωτικῶς. — Ἡ τιμὴ τῶν καταχωρήσεων θέλει εἶναι 30 Λεπτά διὰ τὸν στίχον τοῦ φύλλου, καὶ 12 λεπτά διὰ τὸν στίχον τοῦ Παραρτήματος. — Ἡ συνδρομὴ γίνεται ἐν Αθήναις μὴν εἰς τὸν ἐργαζόμενον ἐντὸς τοῦ ἑξαμήνου, τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομίων Δικειρωτικῶν τῶν Β. Ἐφημερίδων εἰς διὰ τὰς ἑπταετίαις παρὰ τοὺς Διευθυνταῖς τῶν ταχυδρομίων, καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος παρὰ τοὺς ἑσθ. Ἐπιτ. Προέτιους.

Le COURRIER GREC paraît le Dimanche et Jendi de chaque semaine. Le prix de l'abonnement est de 40 de par an, payables d'avance. — Prix des insertions, 30 lepta par ligne de 50 lettres dans la feuille, et 12 dans les suppléments. — On s'abonne à Athènes, à la direction générale des postes, bureau d'expédition des journaux du gouvernement; chez les directeurs de Postes dans l'intér. et chez MM. les Consuls de Grèce à l'étranger.

ΚΥΡΙΑΚΗ, 3 Νοεμβρίου 1840.

DIMANCHE, 15 Novembre 1840.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

INTERIEUR.

ΑΘΗΝΑΙ, 2 Νοεμβρίου 1840.

ATHENES, le 14 Novembre 1840

Φήμεαι δυσάρεστοι διατρέχουν από τινος χρόνου τὴν πρωτεύουσαν τοῦ βασιλείου ἀφορμὴν δίδουσιν εἰς αὐτάς πιθανῶς αἱ περιστάσεις αἰτινες ἐπισύρουν ἤδη τὴν κοινὴν προσοχὴν εἰς τὰ ἀνατολικά πράγματα, τὸ δὲ παράλογον αὐτῶν ἐξηγεῖται ἀρκούντως ὡς ἐκ τῶν σφαλμένων ἰδεῶν τὰς ὁποίας γεννῶσιν εἰς τὸν λαὸν συνήθως ὄλαι αἱ μεγάλαι περιστάσεις.

Des bruits d'une fâcheuse nature circulent depuis quelque tems dans la ville d'Athènes. Ils semblent provoqués par les circonstances qui, dans ce moment, attirent l'attention universelle sur les états d'orient, et l'on s'expliquerait au besoin leur étrangeté par les erreurs qui peuvent partout s'accréditer dans le peuple, lorsque des faits importants se produisent.

Ἄλλ' ἡ Κυβέρνησις νομίζει χρέος τῆς νὰ ψεύσῃ μὲ τὸν ἐπισημότερον τρόπον τὰς εἰσηγήσεις, τὰς ὁποίας ἡ κακοβουλία καὶ ἡ ἀρροσύνη συνίσωσιν εἰς τὴν πίστιν τοῦ κοινῶ. Ἡ κοινὴ γνώμη ὀφείλει νὰ προφυλάττεται ἀπὸ τὰς βλαβερὰς αἰτινες δὲν εἰμποροῦν εἰμὴ νὰ ἀποβῶσιν ἐπιζήμιοι εἰς τὴν ἐθνικὴν ὑπόληψιν καὶ πᾶς τις πρέπει νὰ ἔχη πρὸ ὀφθαλμῶν ὅτι ἡ Κυβέρνησις καταδικάζει αὐστηρῶς πᾶν τὸ δυνάμενον νὰ διαταράξῃ τὰς εὐλοκρινῶς φιλικὰς σχέσεις τὰς ὁποίας ἡ Ἑλλὰς ἐπιθυμεῖ νὰ διατηρῇ μὲ ὄλα τὰ κράτη καὶ πρὸ πάντων μὲ τὰ γειτονικά.

Toutefois le gouvernement croit devoir démentir de la manière la plus formelle, les insinuations que la malveillance ou l'irréflexion semblent prendre à tâche de répandre. — L'opinion publique doit se tenir en garde contre certaines manœuvres qui ne peuvent que nuire à la réputation nationale, et chacun doit avant tout, se souvenir, que le gouvernement ne peut que condamner sévèrement toutes les tentatives qui peuvent avoir pour résultat de compromettre les relations de franchise et de bienveillance qu'il s'approuve d'entretenir avec les états voisins du royaume.

Κατὰ δυστυχίαν ἡ ἀρτίως συμβῶσα ἀναχώρησις τοῦ ταγματάρχου Βελέντσα ἔδωκεν ἤδη νέαν τροφήν εἰς τὰ ἀδόμητα περὶ ὧν ὁ λόγος, ἀλλὰ πάντες οἱ ἔμπροσθεν οἱ κατανοοῦντες τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος, καὶ τὸ καθήκον τῆς Κυβερνήσεως θέλουσιν συναισθανθῆ πόσῃν δυσἀρεσκείᾳ τῇ ἐπρόξενησε τὸ περιστατικὸν τοῦτο καὶ ἅπαντες οἱ Ἕλληνας οἱ αἰσθανόμενοι τὸ ἀληθές, μέλλον τῆς πατρίδος τῶν δὲν εἰμποροῦν εἰμὴ νὰ καταδικάσῃ τὴν πράξιν ταύτην τὴν ἀληθῶς μωρᾶν.

Par malheur, la fuite récente du major Velentza vient de fournir un nouvel aliment aux ont dits dont nous parlons, mais toutes les personnes sages, qui comprennent l'intérêt du pays ainsi que les devoirs du gouvernement, sentiront combien ce fait a dû inspirer de mécontentement à l'autorité, et tous les grecs qui connaissent le véritable avenir de leur pays, doivent se joindre au sentiment de douleur qu'inspire au gouvernement un acte qui ne peut être qualifié que de folie.

Ὅπως καὶ ἂν ἔχη, ἡ Κυβέρνησις ἀποδοκιμάζουσα πᾶν τὸ δυνάμενον νὰ μεταβάλλῃ τὴν μόνην προσήκουσαν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐν τῷ παρόντι στάσει, τὴν ὁποίαν καὶ θέλει κατορθῶσαι νὰ διατηρήσῃ ὅποιανδήποτε κ' ἐὰν ὦσιν οἱ σκοποὶ ἢ αἱ ἐλπίδες τινῶν παραφρόνων, προσκαλεῖ πάντας τοὺς πολίτας νὰ μὲνωσιν ἀτάραχοι διότι τοῦτο ἀπαιτοῦσι τὰ ἀληθῆ συμφέροντα τοῦ Κράτους.

Quoiqu'il en soit, le gouvernement, désapprouvant hautement tout ce qui peut détourner le pays de la seule attitude qui lui convienne dans les circonstances actuelles, attitude qu'il saura maintenir comme par le passé, quelques soient les intentions ou les espérances de quelques insensés, le gouvernement disons-nous invite tous les citoyens à demeurer dans le calme et la tranquillité que reclament les intérêts de l'état, et que la malveillance peut chercher à troubler.

Ἐν τῷ ἀριθμῷ 204, ὁ Αἰὼν ἐπανερχεται εἰς τὰ ὅσα ἐν τῷ 200 εἶχε δημοσιεύσει, ἀγωνιζόμενος νὰ ὑποστηρίξῃ καὶ νὰ δικαιολογήσῃ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς γνώμας του, ἀρχὰς καὶ γνώμας, τὰς ὁποίας τὸ καθ' ἡμᾶς θεωρήσαμεν χρέος μας νὰ καταδικάσωμεν πεποιθότες ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ τῶν, ἂν ἦτο ἐφικτὴ, ἤθελεν ἐκθέσει εἰς κίνδυνον μέγαν τὴν Ἑλληνικὴν ἀνεξαρτησίαν ἐν τῷ μέλλοντι καὶ τὰς φιλικὰς σχέσεις μας μὲ τὴν Εὐρώπην ἐν τῷ παρόντι. Σήμερον ὁ Αἰὼν τίθησιν ὡς πρῶτον πάντων τῶν ἐπιχειρημάτων του, ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς Ταχυδρόμος δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ κατανοήσῃ τὸ προκείμενον ζήτημα, ὡς Γάλλου ὄντος τοῦ συντάκτου αὐτοῦ παράδοξος τῷ ὄντι ὁ τοιοῦτος αὐτοῦ τρόπος τοῦ σκέπτεσθαι διὰ ν' ἀποφύγῃ πᾶσαν ἄλλην συζήτησιν, καὶ συγχάρομεν τῇ ἀληθείᾳ τὸν Αἰὼνα διὰ τὴν ἀνακαλύψιν του, ἀλλὰ δὲν μᾶς λέγει ἡ ἐφημερίς αὕτη πῶς χωρὶς νὰ κατανοῶσιν οἱ Γάλλοι τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδος, ἐφάνησαν ἐν τούτοις τοσοῦτον εὐμενεῖς πρὸς αὐτὴν ὥστε καὶ φιλελληνικὰς τοσαύτας ἐταιρίας νὰ συστήσωσιν καὶ τοσοῦτοι τὸν ἀριθμὸν νὰ χύτωσιν τὸ αἷμα τῶν, διαρκούντος τοῦ ἀειμνήστου ἀγῶνος, ὑπὸ τὴν ἐνδοξὴν σημαίαν μας; — Ἄν ὁ Αἰὼν ὑποτίθῃ ὅτι Ἕλληνας τις ὢν δὲν δύναται μῆτε ν' ἀγοπήσῃ, μῆτε νὰ κατανοήσῃ τὴν Ἑλλάδα, πρέπει, ὡς προσέξῃ εἰς τοῦτο καλῶς, πρέπει διὰ νὰ φανῇ συνεπὲς νὰ συμπεράνῃ ὅτι θεωρεῖ τὸν Γαλλικὸν φιλελληνισμὸν ὡς μωρίαν, τὸν φαβέρμιν καὶ τοὺς συναγωνιστάς του ὡς παράφρονες, καὶ μὲ ἀνάλογον ὑβριστικὸν ἐπιθετὸν νὰ σιγματίσῃ ὅλας τὰς ὑλικὰς καὶ ἠθικὰς συνδρομὰς, ὅσας ἡ δυτικὴ Εὐρώπη ἔδωκεν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἀνεξαρτησίαν ὡς ὁμολογήσῃ πάντα ταῦτα ὁ Αἰὼν καὶ πρῶτοι ἡμεῖς θέλομεν σιωπήσῃ, ἀφίνοντες εἰς τὸ κοινὸν νὰ ἀπαντήσῃ. Ἄλλ' ἄχρι τοῦδε τὰ πράγματα τῆς Ἑλλάδος δὲν μᾶς ἐφάνησαν ἐπὶ τοσοῦτον μυστηριώδη ὡς τε ἀνθρώπινος νοῦς νὰ μὴ εἰμπορῇ νὰ τὰ κατανοήσῃ καὶ χωρὶς αὐτολογίας, ὑνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν τὸν Αἰὼνα, ὅτι πρὸ ἰκανῶν ἤδη ἐτῶν ζῶντες ἐν τῇ Ἑλλάδι, κατανοοῦμεν ἄριστα ὅλα τὰ διατρέχοντα καὶ πρὸ πάντων ἄλλως. Καθὼς ἀφιστᾷ τὴν παρὰ τῇ Κυβερνήσει θέσιν μας, θέσιν τὴν ὁποίαν προσβάλλει ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν, ἂν πραγματικῶς ἠσθάνετο τὴν ἀντιπάλειν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν, ἂν πραγματικῶς ἠσθάνετο τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς πατρίδος ὁ Αἰὼν ἤθελεν ὁμολογήσει βεβαίως, ὅτι ἡ θέσις αὕτη εἶναι ἡ καταλληλοτέρα εἰς πάντα τὸν μὴ κυρίως Ἕλληνα, καὶ διὰ νὰ αἰσθανθῇ καλλίτερον τὴν ἀλήθειαν τῶν λόγων μας ἀρκεῖ νὰ τὸν ἐρωτήσωμεν τί ἤθελε φρονήσει περὶ ἡμῶν ἂν συγκαταττόμενοι μεταξὺ τῶν ἀντιπάλων του, ἠθέλαμεν παλαίσει κατὰ τῶν φίλων του ἀναμφιβολῶς ὁ Αἰὼν ἤθελε μᾶς ἐρωτήσῃ πῶθεν ἐλάβομεν τὸ δικαίωμα νὰ λαλοῦμεν καὶ νὰ πράττωμεν ἐν τῇ Ἑλλάδι καθ' Ἑλλήνων καὶ ἤθελεν ἔχει δικαίον νὰ μᾶς κατακρίνῃ ἄλλὰ δὲν φρονοῦμεν ποτὲ εἰμπορεῖ νὰ ψέξῃ τὴν διαγωγὴν μας ἐνόσω ὑπηρετοῦμεν τὴν Κυβέρνησιν, τὴν ὁποίαν ὑπερετοῦσιν ὄλοι οἱ Ἕλληνας, ὁλόκληρος δὲ ἡ Ἑλλὰς ἀναγνωρίζει ὡς νόμι-

On lit dans le n° 204 du Siècle un article consacré à maintenir les opinions que publia son précédent n° 200, et à l'occasion desquelles nous avons du condamner le Siècle, en ce qu'il affichait des principes et des pensées qui, si leur application politique était possible en Grèce, compromettraient et l'indépendance nationale dans l'avenir, et les relations amicales de l'état avec les puissances européennes dans le présent.

Il plaît aujourd'hui au Siècle de poser d'abord en principe, que le Courrier Grec ne peut aucunement comprendre la question dont il s'agit, attendu dit-il que son rédacteur est d'origine française. — Le Siècle a en vérité trouvé un excellent moyen de se dispenser de logique dans la discussion, et nous l'en félicitons, bien qu'il nous paraisse maintenant nécessaire de nous faire expliquer par le Siècle, comment il s'est fait que, sans comprendre l'avenir de la Grèce, il s'est rencontré en France des pensées assez favorables à la cause hellénique pour engendrer les comités philhelléniques, et des sympathies aussi vives que celles qui, durant la guerre de l'indépendance, sont venues verser leur sang sous le drapeau grec. — Que le Siècle y fasse attention, s'il prétend qu'un français ne peut ni aimer ni comprendre la Grèce, il doit être conséquent, et avouer qu'à ses yeux, le philhellénisme français n'était qu'une folie, l'abvier et ses compagnons des insensés, et en dire autant de tout ce que l'Europe occidentale a dépensé en secours moraux et matériels en faveur de l'indépendance de la Grèce. — Si le Siècle avoue tout cela nous serons les premiers à nous taire, et laisserons au pays de répondre. Mais jusqu'ici nous ne voyons en Grèce rien de si mystérieux que l'intelligence humaine ne puisse appercevoir, et pouvons sans fatuité personnelle dire au Siècle que nous comprenons parfaitement tout ce qui se passe sous nos yeux, depuis un nombre d'années qui suffit largement aux études locales qui sont nécessaires à quiconque qui veut servir la Grèce, et assurer même le Siècle que nous voyons très clairement jouer les ressorts qui le font mouvoir, tantôt dans un sens tantôt dans un autre. — Quant à notre

μον' τού δὲ τρόπου μὲ τὸν ὁποῖον τὴν ὑπηρετοῦμεν, κριταὶ ἀρμόδιοι εἶναι μόνοι οἱ ἀνώτεροί μας καὶ ἐκτὸς τούτου, τίς δὲν γινώσκει ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς Τεχνολόγος δὲν εἶναι πώποτε, οὔτε ἀνθρώπου τινός, οὔτε κόμματος ὄργανον, διὰ τὸν ἀπὸ τὸν λόγον τοῦ ὅτι ἐκδιδόμενος παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, αὐτὸς καὶ μόλις εἶναι τὸ ὄργανον ἐπομένως ἀν' ὃ Αἰὼν νομίζει ὅτι κατορθώνει μέγα πρᾶγμα προσβάλλων τὴν φιλαυτίαν μας, ἀπατάται πολὺ καὶ ἐπιθυμοῦμεν τρώντι νὰ κατανοήσῃ τούτο, καὶ νὰ τὸ ἐφαρμόσῃ ὅχι μόνον εἰς ἡμᾶς, ἀλλὰ καὶ εἰς ἀπαντας τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, διότι εἶναι οἰκτρὸν νὰ τὸν ἀκούῃ τις καθυπόμενον πότε τοῦ ἐνὸς πότε τοῦ ἄλλου, ἐπὶ τῇ προφάσει ὅτι δὲν κατανοοῦσι τὰς ὑψηλὰς αὐτοῦ θεωρίας.

Ἀλλ' ἄς ἐπανέλθωμεν εἰς τὸ κύριον ζήτημα διὰ νὰ παρατηρήσωμεν εἰς τὸν Αἰῶνα, ὅτι ἡ σοφία τοῦ ἐνδόμενου νὰ ἴσῃ μεγάλη, ἀλλὰ τὰ πλεῖστα ἱστορικὰ πρᾶγματα, ἐφ' ὧν στηρίζεται εἶναι καθαροὶ μύθοι, καὶ ἂν θέλῃ ἀποδείξει τῶν λόγων μας, ἄς ἴδῃ πῶς τὰ πρᾶγματα ταῦτα ἐξηγοῦνται καὶ σχολιάζονται ὑπὸ τοῦ Φίλου τοῦ Λαοῦ, κατὰ τοῦ Αἰῶνος; ἔννοεῖται δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ ὅτι ἀμφοτέραι αἱ ἐφημερίδες αὗται ἔχουσιν ἐπίσης ἄδικον, ὅτι ἀγαποῦσιν εἰς τὰς σχέσεις τῶν ἀπο ἀρχῆς ἐπίσης ἐσφαλμένα. Ὁ Αἰὼν θέλει τὴν Ἑλλάδα ἀνατολικήν, ὁ Φίλος τοῦ Λαοῦ τὴν θέλει δυτικὴν, δυσκόλως λοιπὸν δύνανται ποτὲ νὰ ἐνοηθῶσι, μάλιστα μὲ τὴν μέθοδον τὴν ὁποίαν ἀκολουθοῦν. Ὁ Αἰὼν εὐρίσκει εἰς τὴν ἱστορίαν τεκμήρια συμπεθείας τῆς Ἀνατολῆς ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, ὁ Φίλος τοῦ Λαοῦ εὐρίσκει εἰς τὴν ἱστορίαν τεκμήρια ἐπίσης ἰσχυρὰ εὐμενείας ὑπὸ τῆς δὴ εὐς δόξενται καὶ ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ἐπειδὴ ἡ Ἑλλάς εἰκόσῃ ἀείποτε ὑπὲρ ἑαυτῆς τὴν συμπάθειαν τοῦ Χριστιανικοῦ κόσμου, ὁ Αἰὼν καὶ ὁ Φίλος τοῦ Λαοῦ ἔχουσιν ἐπίσης δίκαιον ἀλλ' εἰς ὅτι δὲν ἔχουσιν εἶναι τὸ νὰ νομίζωσι καὶ νὰ κυριόττωσιν ἐπὶ τὸ ἥμισυ τοῦ Χριστιανικοῦ κόσμου εἶναι φίλον μας, τὸ δὲ ἄλλο ἥμισυ ἔχθρον μας, καὶ νὰ φαντάζονται ὅτι τοιοῦτοτρόπως ὑπηρετοῦσι τὰ Ἑλληνικὰ συμφέροντα καὶ ἀποδεικνύουσι τὸ φλόπατρι αὐτῶν!

Ἀλλὰ πρὸς θεοῦ, οἱ κύριοι συντάκται τοῦ Φίλου τοῦ Λαοῦ καὶ τοῦ Αἰῶνος, δὲν θέλουσιν ἄρα ποτὲ ἐπιτρέψαι νὰ μνησθῇ ἡ Ἑλλάς ὅποιαν ἢ πρόνοιαν τὴν ἔκαμε, ὅ ἔστιν Ἑλλάς ἀνεξάρτητος μετὰ τῆς ἀνατολῆς καὶ δύσεως. Εἶναι παράδοξον τῷ ὅτι νὰ ἀναγκάζωμεθα ἡμεῖς οἱ παρ' αὐτῶν ξένοι ἀποκαλούμενοι νὰ ἐνθυμιζώμεν εἰς αὐτοὺς τοὺς Ἑλληνας ἀλλήλους τὸσον σωτηρίαν διὰ τὸ μέλλον τῆς πατρίδος τῶν.

Ἐξέστι τῷ Αἰῶνι νὰ φρονῇ ὅτι δὲν δυνάμεθα μήτε νὰ γνωρίσωμεν, μήτε νὰ ἀγαπήσωμεν τὴν Ἑλλάδα ὅσον αὐτὸς; περὶ τούτου τὸ μέλλον θέλει κρίνει ἀσφαλτέστερον· ἀλλ' ἀπὸ τὸ ὅδε ἀκούοντες αὐτὸν κερύττοντα δόγματα τὰ ὅποια δὲν τείνουσιν εἰς ἄλλο, καὶ ἂς λέγει ὅτι θέλει, δὲν τείνουσιν εἰς ἄλλο, εἰμὴ νὰ καθυποβάλωσι τὴν Ἑλλάδα εἰς ἡλικίαν τινα ἴσως καὶ ὑλικήν, ἀλλ' ἀναμφιβόλως ἀποκλειστικὴν ἐπιβρόχην, θέλωμεν τὸν ἀπαντήσῃ ὅτι ἡ Κυβέρνησις, ἥτις ἤθελεν ἀκούσει τὰς συμβουλὰς τοῦ καὶ ἀκούου ἤσῃ τὸ σύστημά του, ἤθελε διακινδυνεύσει τὸτε μέλλον καὶ τὸ ἐνιστὸς τῆς πατρίδος. — Ὁ Αἰὼν φρονεῖ ὅτι ἡ Ἑλλάς οφείλει νὰ ἐπικαλεσθῇ μίαν τινα ἀποκλειστικὴν πειρασμὸν, τὸν ἀπαντῶμεν ὅτι, ἐπειδὴ ἡ Ἑλλάς δὲν ἔχιν' ἀντικίση ἔχθρον τινα, ἢ προστασία αὐτὴ εἶναι ἀρχαία, καὶ ἐπομένως ζητεῖς μάλιστα νὰ ὤρῃ ἵας πρόξενος. — Ὁ Αἰὼν ποθεῖ τὴν ἐπιβρόχην τῆς Ἀνατολῆς, ἀλλ' ἂς μᾶς ἐπιτρέψῃ νὰ τὸν ἐρωτήσωμεν πρὸς τί ἢ ἐπιβρόχην αὕτη ἤθελε χρησιμεύσει εἰς τὴν Ἑλλάδα;

Ἡ Ἑλλάς ἐκτιμᾷ ἀναμφιβόλως μεγάλως τὴν φιλίαν καὶ τὰς εὐμενεῖς διαθέσεις τῶν ξέων δυνάμεων, καὶ χρεός ἔχει νὰ τηρῇ τὴν πολιτικὴν διαγωγὴν τὴν προκαλοῦσαν τὴν συντήρησιν τῶν τοιούτων διαθέσεων· ἀλλ' ὅταν ἀκούωμεν τῶν Αἰῶνα ἢ τὸν Φίλον τοῦ Λαοῦ προτείνοντες ὁ μὲν νὰ βροῖῃ εἰς τὰς ἀγκυλάς δυτικῆς τινος δυνάμεως, ὁ δὲ εἰς τὴν πίδακα ἀνατολικῆς τινος δυνάμεως, αἰσθανόμεθα ἐν ἡμῖν ζωηρῶς συγκινούμενον τὸ τῆς Ἑλληνικῆς ἀξιοπροσεχίας αἰσθημα, καὶ χρεός μας νομίζομεν νὰ παρατηρήσωμεν καὶ εἰς τὸν ἕνα καὶ εἰς τὸν ἄλλον ὅτι ἡ Ἑλλάς ἢ προκίσασα τὴν μὲν ἀνατολὴν μὲ τὴν θρησκείαν τῆς, τὴν δὲ δύσιν μὲ τὰ φῶτα τῆς, ἢ Ἑλλάς εὐλόγως εἰμπερεῖ νὰ θεωρῇ ἑαυτὴν ὡς δυναμένην νὰ γενῇ χρῆσιμος εἰς τὴν Ἀνατολὴν καὶ τὴν δύσιν καὶ νὰ διατηρήσῃ πρὸς τε ταύτην καὶ ἐκείνην θέσιν ἀμερόληπτον καὶ ἀπαθῆ, θέσιν τῆς ὁποίας καὶ κἀνεὶς δὲν ζητεῖ νὰ προκαλέσῃ τὴν διατάραξιν.

Ἄς παύσῃ λοιπὸν ὁ Αἰὼν τοὺς φόβους τοῦ καὶ ὁ φίλος τοῦ Λαοῦ τὰ περὶ μέλλοντος σχέδιά του· καὶ ἄς πεισθῇ ἤδη ὁ πρῶτος ὅτι εἶναι πολλὰ δυνατὸν καὶ ν' ἀγαπᾷ καὶ νὰ γνωρίζῃ τις τὴν Ἑλλάδα χωρὶς νὰ συμμερίζεται τὰ φοβερά τινῶν ἀνθρώπων ὀνειροπολήματα· ἡ ἔξαρσις τοῦ ἔγκραδλου εἶναι ἐγγενοῦ ἐπικίνδυνος σύμβουλος, ἀλλὰ καὶ ταύτης χειρότερα εἶναι τὰ ὑποφανόμενα εἰς τοὺς λόγους τοῦ Αἰῶνος προσωπικὰ συμφέροντα ὅπως δὲ καὶ ἂν ἔγῃ, τῷ ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι περὶ ὀλιγίστου παυόμεθα τὸ φλόπατρι τὸ εὐπνεὸν τὰς ἀπὸ τοῦ Αἰῶνος ἀπὸ τινος χρόνου προσθευόμενος ἀρχῆς, καὶ ἀπὸ τούτου τῷ ἐπιτρέπομεν νὰ μᾶς ἐλέγξῃ ἐπίσης ἄμα μᾶς ἰδῇ ὀμιλοῦντας ὑπὲρ ξένης τινος δυνάμεως πρὸς βλάβην τῆς Ἑλλάδος· ἀλλ' ἔως τότε, ἄς δεχθῇ ὁ Αἰὼν διὰ τὸν ἑαυτὸν τοῦ τὴν ὅποιαν καθ' ἡμῶν ἐξερπενδόνισε κατηγορίαν.

Δυνάμει βασιλικῆς ἀδείας παραχωρηθέντος κατὰ τὴν Ναυπλίαν τοῦ ἀναγκασίου πρὸς κατασκευὴν καθολικῆς ἐκκλησιαστικῆς γηπέδου, ὁ ταγματάρχης Κ. Τουρέτος, ἐπρότεινε νὰ ἐγεθῶσιν ἐντὸς τοῦ ναοῦ τούτου στήλαι φέρουσαι τὰ ὀνόματα τῶν φιλελλήνων ὅσοι ἀπέθανον εἰς τὸ πεδῖον τῆς δόξης μαχόμενοι ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς ἐλευθερίας. Ἡ πρότασις αὕτη τοῦ Κ. Τουρέτου ἔτυχε τῆς προσηκούσης ὑποδοχῆς καὶ ἐπομένως ἐσπευσεν αὐτὸς νὰ πληρώσῃ τὸν ἀσπὴν τούτον ἀλλὰ εὐτεβῆ φόρον εἰς τὴν μνήμην τῶν ἀρχαίων συναγωνιστῶν τε καὶ συνέλεξεν ἴδῃ τὰ πλεῖστα τῶν ὀνομάτων ὅσα μέλλουσι νὰ γραφῶσιν ἐπὶ τῶν βῆλόντων μνημείων. Ἀλλ' ὁ ταγματάρχης μᾶς παραναλεῖ νὰ προσκαλέσωμεν ἐπὶ ὀνοματί του καὶ ὅλους ὅσοι δύνανται νὰ τὸν συνδράμωσιν εἰς τὴν ἐκπλήρυσιν τοῦ ἔργου τούτου νὰ τῷ διευδύνωσιν ὅλας τὰς πλεονεξίας τὰς ἀπαιτούμενας περὶ τοῦ ὀνόματος, τοῦ ἐπωνύμου, τοῦ βαθμοῦ, τοῦ τόπου τῆς γεννήσεως καὶ τοῦ τόπου τῶν θανάτου τῶν φιλελλήνων τῶν ὁποίων ἢ μνήμη πρέπει νὰ διαμεινῇ ἀβάτατος ἐν τῇ Ἑλλάδι ὡς τεκμήριον τῆς συμπαθείας τὴν ὅποιαν ἐκίνησε τὸ μέγα ἔργον τῆς ἀναγεννήσεώς μας καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης τὴν ὅποιαν ἢ Ἑλλάς σώζει πρὸς τοὺς θυσιασθέντας ὑπὲρ αὐτῆς.

position personnelle près du gouvernement, position qu'il plait au Siècle de critiquer de tems à autre, s'il sentait mieux la dignité de son pays, il conviendrait que cette position est la seule qui convienne, et pour le lui faire mieux sentir il suffira probablement de lui demander ce qu'il dirait de nous si, prenant parti parmi ses adversaires, nous nous prenions à lutter contre ses amis: certainement qu'alors le Siècle se demanderait d'où nous tiendrions le droit de parler ou d'agir en Grèce contre des grecs, et il aurait raison de nous accuser d'inconvenance ou d'égoïsme; mais nous ne voyons pas qu'il puisse se plaindre de notre conduite, tant que nous servons le gouvernement que servent tous les grecs et que la Grèce entière reconnaît comme légitime. — Quant à la manière dont nous le servons, chacun sait le Courrier Grec n'est jamais l'organe ni d'un individu, ni d'un parti, par la raison toute simple que publié par le gouvernement il n'est que son organe. De façon que si le Siècle croit faire quelque chose d'efficace en voulant s'attaquer à notre amour propre, il se trompe: ses coups portent à faux ou plutôt ne portent nullement. Nous desirons qu'il le comprenne bien, et qu'il applique ce raisonnement à l'égard de tous les employés de l'état, comme à notre égard, car il est pitoyable de l'entendre à chaque instant attaquer tantôt les uns, tantôt les autres, sous prétextes que ses sublimes théories ne sont point comprises.

Mais revenons à notre sujet principal pour répondre au Siècle que, n'en déplaise à son érudition, la plupart du tems, que les faits historiques sur lesquels il s'appuie, ne sont que des fables et la preuve en serait au besoin que ces mêmes faits sont commentés et expliqués contre le Siècle lui même et ses opinions par l'Ami du Peuple. Il va sans dire que l'un et l'autre de ces journaux peuvent avoir tort, attendu qu'ils raisonnent en partant de principe également faux. — Le Siècle veut que la Grèce soit orientale, et l'Ami du Peuple veut que la Grèce soit occidentale. Il est difficile qu'il s'entendent jamais, surtout avec la méthode qu'ils emploient. — Le Siècle trouve dans l'histoire des preuves d'intérêt de sympathies données par l'orient à la Grèce, l'Ami du Peuple trouve aussi dans l'histoire des preuves tout aussi convaincantes de sympathies données par l'occident, et il est de fait que la Grèce ayant eu de tout tems la vertu d'inspirer des sympathies à toute la chrétienté, le Siècle et l'Ami du Peuple ont également raison, et voilà nos deux messieurs qui tirent à qui mieux mieux l'un à droite l'autre à gauche, l'un à l'orient l'autre à l'occident! — Puis ils appellent cela faire du patriotisme!

Mais, au nom du ciel! le Siècle et l'Ami du Peuple ne sauraient-ils donc permettre que la Grèce reste telle que Dieu la faite: c'est à dire, la Grèce indépendante entre l'orient et l'occident? il est vraiment curieux que ce soit nous qui nous trouvions en devoir de redresser chez des grecs, une erreur aussi grave au sujet de l'avenir de leur propre pays.

— Permis au Siècle de penser que nous ne pouvons connaître la Grèce comme lui ni l'aimer comme lui. — Par la suite notre conduite fixera le jugement à porter sur nous, mais dès aujourd'hui, entendant le Siècle prêcher des doctrines qui tendent, il a beau dire le contraire, qui tendent disons-nous à placer la Grèce sous une influence morale, matérielle peut-être, mais certainement exclusive, nous lui répondons qu'un gouvernement qui entrerait dans cette voie, compromettrait les intérêts du pays les plus importants dans le présent et dans l'avenir.

— Lorsque nous entendons le Siècle prétendre qu'elle doit rechercher une exclusive protection, nous lui répondons que n'ayant point d'ennemis à combattre, cette protection est inutile et par conséquent embarrassante plutôt que favorable.

— Lorsque nous entendons le Siècle appeler sur la Grèce l'influence de l'orient, il nous est sans doute permis de lui demander, en quoi cette influence serait utile à la Grèce.

— L'amitié et les rapports de bienveillance de la part des puissances étrangères sont d'un grand prix pour la Grèce sans doute, et la Grèce est en devoir de se comporter politiquement de manière à les précieusement conserver. — Mais lorsque nous entendons le Siècle ou l'Ami du Peuple, proposer, l'un de se jeter dans les bras d'une puissance d'occident, l'autre aux pieds d'une puissance d'orient, nous sentons assez vivement tressaillir en nous le sentiment de la dignité hellénique, pour faire sévèrement remarquer aux uns et aux autres que la Grèce qui a doté quelque raison se croire capable d'être utile et à l'orient et à l'occident, et conserver par conséquent et à l'égard de l'un et à l'égard de l'autre, un attitude impartiale et calme dont du reste personne ne provoque le trouble.

— Que le Siècle nous fasse donc grâce de ses terreurs, et l'Ami du Peuple de ses plans d'avenir, et que le premier soit dorénavant bien convaincu qu'il est fort possible de connaître et d'aimer la Grèce sans partager les cauchemars de certains rêveurs. — L'exaltation de cerveau est en général fort mauvaise inspiratrice, mais les intérêts personnels que trahissent les paroles du Siècle, sont encore plus mauvais conseillers; que ce journal s'en souvienne toujours avant d'accuser qui que ce soit de partialité. Dans tous les cas nous le lui répétons, nous fesons fort peu de cas d'un patriotisme qui n'inspire que des doctrines pareilles à celles qu'il professe depuis quelque tems, et lui permettons d'avance de nous faire les mêmes reproches, quand il nous verra parler en faveur d'une puissance

οι εν Λειψία βιβλιοπωλεις Κ. Κ. Βροχάου, Ταουχίτσιος, Στάνος και Κόχλερ, ως και ο Κ. Βέρθος απεύθυνον εις την βιβλιοθήκην του ημετέρου Πανεπιστημίου διάφορα Έλληνικά και άλλα συγγράμματα.

Η γενναία αυτή πράξις την οποίαν κατά μέγα μέρος προκάλεσεν ο Κ. Θεόδωρος Κίνδος αξίζει να διακοινωθή εις τὸ πανελλήνιον ως δείγμα ἀλάθαστον τῆς συμπαιδείας τὴν οποίαν ἐκίνησαν εἰς τὴν Εὐρώπην ἡ πρὸς διαδοσιν τῆς παιδείας ἀγῶνες τῆς Κυβερνήσεως. Τοιαύτης δὲ τυγχάνον τῆς συνδρομῆς παρὰ τῆς σοφῆς Εὐρώπης τὸ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστήμιον θελεῖ θεβαίως δικαιοῦσαι τὰς λαμπρὰς ἐλπίδας τὰς οποίας ἐξ ἀρχῆς τῆς ἐγκαθιδρύσεώς του ἔδωκεν.

Ὁ Αἰὼν εἰς τὸν 197 αὐτοῦ ἀριθμὸν ἐβεβαίωσεν ὅτι ὁ ταγματάρχης Κ. Χοράλαμπος Ζαχαρολάς ὄστις μετέβη εἰς τὰς ἰσουλὰς νήσους δι' ἰδιαιτέρας του ὑποθέσεις, ἠναγκάσθη νὰ ἀποκρύψῃ τὴν ιδιότητά του Ἑλληνοῦ ἀξιωματικοῦ διὰ νὰ μὴ βλαφθῇ εἰς τὰ συμφέροντά του. Δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν τὸν Αἰὼνα, ἀπὸ ἀσφαλῆ πηγῶν πληροφορηθέντες τὴν ἀλήθειαν, ὅτι ὅχι μόνον ὅσα ἀναφέρει περὶ τῆς ἀποκρύψεως τοῦ θαθμοῦ εἶναι ψευδέστατα, ἀλλ' ὅτι ὁ ταγματάρχης ἔτυχε τῆς καλλιτέρας δεξιώσεως παρὰ τῷ Ἀρμοστῇ, προσκληθεὶς καὶ εἰς τὴν συναναπτροφήν του. Ἐγγένει δὲ χρεωστούμεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι πάντες οἱ Ἕλληνες καὶ μάλιστα οἱ ὑπάλληλοι τῆς Β. Κυβερνήσεως εὐρίσκουν αἰετοῦτε τὴν μεγαλητέραν περιποίησιν ἐκ μέρους τοῦ Ἀόρδου Ἀρμιοστοῦ.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ.

Ο ΑΙΩΝ.

Ἐμφανισθεὶς μετὰ τινα διακοπὴν ἐνώπιον τοῦ κοινού, νομίζει πρὸ πάντων χρέος του νὰ διαμαρτυρηθῇ περὶ τῆς ἐμφανείας τὴν οποίαν ἀναγκάζεται νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι σύμταί τὸ κοινὸν ἕκαμε τοῦ προκαθῆναι ἄρθρου μετὰ τὸ ὅπου ἐκλείσει τὸ δεύτερον εἶος τῆς ὑπάσεώς του. — Δὲν θέλομεν ἐκταυθῆ ἐνταῦθα περὶ τῆς ἐνοίας ἧτις ἀπεδόθη εἰς τοὺς λόγους τοῦ Αἰῶνος, εὐδὲ ἐρευνήσῃ ἂν δικαίως ἐπετιμίσασμεν τοὺς λόγους τούτους. Τὸ ἄρθρον τοῦ Αἰῶνος ὑπάρχει, ὑπάρχει καὶ ἡ ἐπίκρισίς μας, τὸ κοινὸν ἂς κρίνῃ. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν εὐκρινῆ σκοπὸν ὅστις ἐκίνησε, κατὰ τὸν Αἰὼνα, τὸν κάλαμον του εἰς τὴν παρούσαν περίστασιν, δὲν θέλομεν νὰ τῷ ἀρνηθῶμεν τὴν καλὴν ταύτην πίστιν, ἀλλὰ πρέπει νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι δὲν τὴν ἐξέφρασαν πολλὰ εὐτυχῶς ἂν τῶντι ἦτο τοιαύτη. Μὴν ἡμεῖς δὲν εἴμεθα οἱ μὴ κατορθώσαντες νὰ διακρίνωμεν τὴν καλὴν πίστιν ὅπισθεν τοῦ ὑπόπτου ἐκείνου παραπετάσματος καὶ ἂς ὄψεται αὐτὸς διότι περιέκλυψεν τοιοῦτοτρόπως τὰς ἐλπίδας του. — Ἄς μὴ προσποιῆται λοιπὸν ὅτι ἠβελήσαμεν νὰ προσβάλωμεν, ὡς λέγει, τὴν ὑπόληψίν του διότι αἱ ὑπολήψεις δὲν ἀποκτώνται καὶ δὲν γίνονται εἰρήμικ τῶν πράξεων μόνον καὶ ἐκτὸς τούτου ὁ ἐκδότης τοῦ Αἰῶνος ἐν ἔχει βέβαια εὐλόγη λόγον νὰ θεωρήσῃ ἑαυτὸν ὡς τοσοῦτον σημαντικὸν ὥστε νὰ ἀσοληθῶμεν εἰς τὴν προσβολὴν τῆς ὑπολήψεως του καὶ ἡξευρεῖ μάλιστα ὅτι ἂν δὲν εἶχε τὸ ἐλαστικὸν σύστημα νὰ κατατρέξῃ εἰς προσωπικότητα, ποτὲ δὲν ἠβέλαμεν καταδεχθῆ μῆτε νὰ ἀινυθῶμεν τὴν ὑπόληψιν του, μῆτε νὰ τὴν παραβάλωμεν, ὡς ἐπραξαμεν ἕνωστε μετὰ τῆς παρ' αὐτοῦ προσβαλλομένης ἀναμφισβητήτους ὑπελήψεως ὅτι δυνάμεθα νὰ τῷ ἐπευχθῶμεν εἰς τὸ μέλλον εἶναι πλειοτέραν παρ' ὅσῃν ἄλλοι τοῦδε εἰδείον ἀπάθειαν καὶ ἀφιλοκέρδειαν καὶ λογικὴν.

Ο ΦΙΛΟΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ.

Ὁ 83 ἀριθμὸς τῆς ἐφημερίδος ταύτης πραγματεύεται μετὰ πολλοῦ καὶ ἀξιοπαύου ζήλου περὶ τῆς βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως τῶν Κ. Κ. Βιλερόα καὶ Σ. καὶ δεῖδει σύντομον ἀλλ' ἀκριβῆ περιγραφήν τῶν ἔργων τοῦ ὄραίου τούτου καταστήματος.

Η ΑΘΗΝΑ

Δίδει πρῶτον ἐν τῇ 762 αὐτῆς ἀριθμῷ τὴν μετάφρασιν τῆς τελευταίας διακοινώσεως τοῦ Κ. Θιέρσου πρὸς τὸν ἐν Λονδίνοις Γαλλικὸν Πρέσβην.

Συνάγει ἔπειτα εἰς ἐν ἰδικὸν τῆς ἄρθρον τὸ παράδοξον συμπέρασμα τοῦ ὅτι ἐπειδὴ μετεβλήθησαν τὰ Τουρκικὰ μέλη τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς πρέπει νὰ μεταβληθῶσι καὶ τὰ Ἑλληνικά.

Καὶ τελευταίον βεβαίως ἔτι αἱ μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας σχέσεις λαμβάνουν δυσάρεστον χαρακτήρα, ἐνῷ δυνάμεθα νὰ τὴν βεβαιώσωμεν ὅτι τὰ πράγματα μαρτυροῦσι ὅτι αἱ σχέσεις αὗται γίνονται καθεκαστὴν ὁμιλώτεροι καὶ φιλικότεροι.

ΔΙΑΦΟΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Τὴν 18 (30) τοῦ ε. μ. σεισμὸς μέγας συμβῆς εἰς Ζάκυνθον ἐπροξένησεν ἀπειρον ζημίαν. Ὁμοίος αὐτοῦ δὲν ἠκολούθησεν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1775. Στρόβιλοι ἄμμου καὶ κόνεως διέτρεχαν τοὺς περὶ τῆς πόλεως λόφους καὶ τὰ παλάα, πολλοὶ οἴκοι ἐκρημίσθησαν καὶ ὀλίγοι δὲν ἐβλάφθησαν. Ἐδλάφθη ἐπίσης καὶ τὸ φρούριον. Ἄχρι τοῦδε αἱ τῆς Ζακύνθου ὁδοὶ εἶναι πλήρεις ἐρείπιων καὶ παριστώσιν θλιβερώτατον θέαμα. Οἱ σκοτωθέντες εἶναι ὀκτώ τὸν ἀριθμὸν, τοὐλάχιστον τόσο μόνον ἀνευρέθησαν. Ἐπειδὴ τὸ δυστύχημα συνέβη ἡμέραν, οἱ πλείστοι κάτοικοι ἠδυνήθησαν νὰ διαφύγῃ τὸν κίνδυνον.

— Τὰς 6 τ. μ. τὴν 4 ὥραν μ. μ. ἐπέπεσεν εἰς διαφόρους δῆμους τῆς διοικήσεως Λακωνίας γάλαζα βάρυτης δρ. 100, ἧτις ἔτρευσαν πολλὰ τῆς στέγης κεραμῆδια, ἐφόρυσεν ἕνα μύσχον εἰς Οἶτυλον καὶ ἐπλήγωσεν εἰς τὴν κεφαλὴν ἐν ἐνεκατές κοράσιον.

— Τὴν 4 τ. μ. ἀπὸ τὴν πρωτὴν μέχρι μεσημβρίας ῥαχδαία ἔβριχε διηνεκῶς εἰς τὴν νῆσον Ἰδραν κατὰ δὲ τὴν 4 ὥραν μ. μ. ἡ βροχὴ ἐσυνωδούθη καὶ μετὰ γάλαζαν ἐκ τούτου συνέβησαν ζημίαι εἰς τὰς οἰκίας τῶν κατοικῶν καὶ μάλιστα εἰς τὴν οἰκίαν τινὸς Ἰωάννου Κουλούρη ἐπονομαζομένου, πλημυρῶσαντα τὰ νερά τῆς βροχῆς ἐπνίξαν ἐν κοράσιον ἐπταετές τὴν ηλικίαν.

— Εἰς τὸν δῆμον Μαραθῶνος τῆς διοικήσεως Ἀττικῆς κατὰ τὴν 25 τοῦ παρελθόντος συνέβη πυρκαϊὰ καὶ ἔγιναν πυρναζώμα, 41 μελίσιαι, 12 ελαιόδενδρα καὶ ἀρκετὰ σκευῆ εἰς τὴν κατάτρεσιν τῆς πυρκαϊᾶς συνετέλεσε τὰ μέγιστα ὁ χωροφύλαξ Λούγαρης.

— Τὴν νύκτα τῆς 30 Σεπτεμβρίου γαλέττα Ἑλληνικὴ ἀνήκουσα εἰς τινα Ψαρριανόν, καὶ ἀποπελεύσασα ἐκ Ζογοράς μετὰ φερτίον μύλων καὶ ὀλίγον μύλλινον ὑφασμα ἐναυάγησεν ὅπισθεν τῆς νήσου ἐπὶ τῇ οὐρά: ὑπάλου· τὸ πλήρωμα ἐκ πένε ἀτόμων συγκείμενον διεσώθη καὶ καθιρίζεται εἰς τὸ τῆς νήσου τοιμοκαθατήριον

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 27 Ὀκτωβρίου.

Ἡ Κυβέρνησις ἔλαβε τὴν ἐξῆς οὐσωδιστάτην ἀγγελίαν. Ταχυδρομὸς ἀπὸ Ἰκονίου φθάσας ἀναγγέλλουσι ὅτι τὰ στενὰ τοῦ Ταύρου, τὰ Ἄδανα καὶ τὸ Κουλιάν Βογά-

étrangère au préjudice de la Grèce. Mais d'ici à ce que l'occasion s'en présente nous renvoyons au Siècle l'accusation qu'il a portée contre le Courrier Grec.

En vertu d'une autorisation royale, la ville de Nampie ayant concédé un terrain et des matériaux de bâtisse devant être consacrés à l'érection dans cette ville d'un Eglise catholique, le major Touret à proposé que plusieurs colonnes portant les noms des Philhellènes morts sur le champ de bataille pendant la guerre de l'indépendance, fussent élevées dans l'enceinte du temple. Cette proposition du major Touret a été encouragée; il s'est dès lors empressé de payer ce faible mais pieux tribut, à la mémoire de ses anciens compagnons d'armes, et déjà il a réuni la plupart des noms des anciens Philhellènes qui devront être inscrits sur les dites colonnes. — Le major Touret nous prie d'inviter en son nom toutes les personnes qui voudraient lieu l'aider dans l'accomplissement de cette œuvre, à lui envoyer tous les renseignements concernant les noms, prénoms, grades, lieux de naissance, dates et lieux de mort, des philhellènes dont le souvenir doit être précieusement conservé en Grèce, pour témoigner et de la sympathie qu'excita la grande entreprise de l'affranchissement de la nation, et de la reconnaissance que la Grèce a conservé pour ceux qui se dévouèrent à sa cause.

M.M^{rs}. Brochhaus, Tauchnitz, Stahn et Kohler, libraires à Leipsick ainsi que Mr. Barth viennent d'adresser à la bibliothèque de l'Université d'Athènes une collection choisie d'ouvrages grecs et autres.

Nous aimons à faire connaître au public cet acte généreux qui a été en grande partie provoqué par le docteur Théodore Kind, et à le produire en témoignage des sympathies qu'ont éveillés en Europe les travaux du gouvernement et de la nation, pour l'ouverture de notre Université. Aidé comme il l'est, du concours de toutes les notabilités scientifiques de l'Europe, cet établissement ne peut plus decevoir les espérances qu'il a fait naître, et déjà les liens qui l'unissent au corps des savans en sont l'infaillible garantie.

Le Siècle, sur la foi d'une correspondance de Céphalonie, insérée dans son n. 197, a prétendu que le major Charalambi Zancarola qui s'était rendu pour ses affaires aux îles Ioniennes, avait caché sa qualité d'officier grec afin de ne pas nuire à l'arrangement des affaires qu'il avait à terminer. D'après une information que nous venons de recevoir d'une source authentique, nous pouvons assurer que non seulement le fait cité par le Siècle est tout à fait inexact, mais encore que Mr. le major Zancarola a été parfaitement accueilli par le Lord Haut Commissaire et a eût même l'honneur d'être invité à une réunion qui avait eût lieu au palais. Nous pouvons encore assurer que les grecs en général et principalement ceux employés au service du gouvernement sont traités avec tous les égards dûs par S. E. le Lord Haut commissaire.

REVUE DES JOURNAUX.

LE SIÈCLE.

Après une interruption de quelques jours ce journal vient de reparaitre. Ses premières paroles ont pour objet de protester contre l'interprétation donnée, il faut bien qu'il en convienne, par tout le monde, aux étranges opinions qu'il a dernièrement livrées à la publicité. — Nous ne voulons point ici insister sur le sens qu'on a donné aux paroles du Siècle et rechercher si c'est avec raison que nous mêmes les avons sévèrement critiquées. Les paroles du Siècle existent ainsi que le jugement que nous avons porté à leur égard, chacun peut donc très facilement les mettre en regard et se former un opinion. Quant à la bonne intention dont le Siècle prétend avoir été inspiré en cette circonstance, ne voulons pas non plus la lui nier, mais il doit convenir qu'elle a été bien malheureusement exprimée, si elle existait réellement. Nous n'avons pas été les seuls qui ne l'ont point reconnue, et le Siècle ne peut s'en prendre qu'à lui même, si l'affublement de sa pensée en a dissimulé les véritables contours. — Qu'il ne feigne donc pas de penser que nous avons voulu nuire, comme il dit à sa réputation; outre que la réputation d'un homme s'établit ou ne se perd par ses actions seules, outre que la réputation d'un journal s'établit et se fonde uniquement sur les élémens dont il subsiste, le rédacteur du Siècle, dieu merci, n'a aucune raison pour penser qu'il a jamais joué à nos yeux d'une consistance assez réelle pour attirer notre attention, et il sait n'ême fort bien que sans sa pitoyable manie de s'attaquer aux personnes, nous n'aurions jamais daigné ni faire la moindre allusion à sa douteuse réputation, ni la mettre, comme il nous y a imprudemment provoqué fort souvent, en comparaison avec les réputations intactes qu'il se permet de dénigrer. — Quant au reste du programme que contient le n. 201 du Siècle, et qui semble être le tracé préliminaire des travaux pour lesquels il vient de reprendre haleine, nous n'en disons rien pour le moment, nous bornant à lui souhaiter plus de calme et surtout plus de désintéressement et de logique qu'il n'en a montré jusqu'ici.

L'AMI DU PEUPLE.

Le N° 83 de ce journal s'occupe avec un zèle louable de l'entreprise industrielle de M. M. Villeroi et Cie. et donne un exposé succinct mais exact du plan des travaux de ce bel établissement.

LA MINERVE.

Le N° 762 de cette feuille donne la traduction de la dernière note adressée par M. Thiers à l'ambassadeur de France à Londres. — Enfin la Minerve assure que les affaires pendantes entre le gouvernement et la S. Porte semblent se compliquer, mais nous pouvons assurer qu'en cette occasion encore la Minerve est mal informée.

FAITS DIVERS.

Le 18/30 de ce mois, un tremblement de terre s'est fait ressentir à Zante et y a causé un désastre considérable. C'est le plus fort de tous ceux qui s'y sont produit depuis celui de 1775. Des trombes de sable et de poussière parcoururent plusieurs points des collines et du rivage aux environs de la ville. Un très grand nombre des maisons ont été renversées et il en reste fort peu qui n'aient point supporté de dégats. La forte-

ζη παρατήθησαν από τους Αιγυπτίους και κατελήφθησαν από τα Αιγυπτιακά στρατεύματα.

Το σημαντικό τουτο συμβάν αποδεικνύει προδήλως πόσον πρόοδον έχαμεν ή παραλυσία των Αιγυπτιακ. δυνάμεων των οποίων επί τοσούτον είχαν εξηρακωθή ή αριθμός. Αί τελευταία από Συρία δια του Ταϊρί Βαϊρί φθάσασαι εις Κωνσταντινούπολιν ειδήσεις είναι των 12. Μία τουρκική φρεγάτα, το Γκιβάνι Βαϊρί, αναχωρήσασα από Βηρυτού την 13 έφθασε γοές ενταύθα, κομισάσα 1003 Άραβας αιχμαλώτους. Από της 12 μέχρι της 13 δέν συνέβη τι ούσιωδες εις Συρίαν. Είναι γνωστόν ότι το Ρωσικόν άτμοκίνητον ή Πολικός Άστέρ, το όποιον έμελλε να μεταφέρη ενταύθα τους αναχωρήσαντας από Άλεξανδρείας Προξένους της Ρωσσίας Αυστρίας και Πρωσσίας έμεινεν εις τή μέρη εκείνα δια να μάς ειδοποιήση και περί της εκδόσεως της προσβολής των οποίων τή συμμικτικά στρατεύματα έμελλον να άπευθύνωσι κατά της Τριπόλεως. Διά τουτον μόνον τον λόγον στερούμεθα άχρι τουδε νεωτέρων ειδήσεων από του θεάτρου του πολέμου.

Άμα δέ επανελθόντος του Πολικου Άστέρ, το Τουρκικόν άτμοκίνητον Ταϊρί Βαϊρί θέλει αναχωρήσει αύθις δια τή παράλια της Συρίας με στρατεύματα και πολεμοφόδια. Ο διευθύνων το πλοϊον τουτο πλοίαρχος Φόρδος έλαβεν τον τίτλον του Βήη.

Ο πλοίαρχος Βάλκερ ή πραγματικός άρχηγός του Τουρκικου στολίσκου ή τοσούτον από της έναρξείας των έθροπραξιών διακριθείς, έτιμήθη υπό του Σουλτάνου με τον βαθμον του αντιστρατήγου και θέλει μετ' όλίγων λάβει τή παράσημα του βαθμου του. Ο Καπετάν Πασσάς την έδωκεν ήδη την άδειαν να υψώση εις το πλοϊον του την σημαϊν του βαθμου τουτου.

Ο συνταγματάρχης Όδης ή γενικός πρόξενος της Άγγλιας εις Άλεξανδρείαν, ή δια του Ταϊρί Βαχίρί άφγυθείς ενταύθα και παρευρεθείς εις την λαμπράν μάχην της 10 Οκτωβρίου κατά την οποίαν κατεστράφη εντελώς το σώμα του Ιβραϊμη και συνελήφθη ή σημαία του, επήγε την τρίτην εις την Πόρταν όπου έλαβε συνέντευξιν μετ' του Ρεσιδ Πασσά.

Ο Κ. Όδης έπαρουσιάσθη το παρελθόν σάββατον υπό της Α. Ε. του Πρέσβειος της Άγγλιας, εις τον Σουλτάνον παρ' τω όποιω έτυχε της ευμενεστερας δεξιώσεως. Είς την συνέντευξιν ταύτην εις την οποίαν παρευρεθήσαν ή Άχμέτ Φεαή Πασσάς και ή Ριζά Πασσά, ή συνταγματάρχης επηρουσίασεν εις τον Σουλτάνον την σημαϊν του Ιβραϊμ Πασσά ή συνταγματάρχης Όδης έλαβε το παράσημον του Νισάν Ιφτιχάρ.

Την Κυριακήν, ή σημαία του Ιβραϊμη παρεδόθη εις τον Σεϊκ ουλ-Ισλάμ παρ' τω όποιω είχε συνέλθει το σώμα των Ουλεμάδων και όλον το ύπουργικόν συμβούλιον ή σημερον δέ ή σημαία αύτη κατατίθεται επί του τάφου του Σουλτάν Μαχμούτ.

Η σημαία αύτη είναι αύτη εκείνη ήτις εκυμάτιζε εις Ικόνιον επί της σκηνής του Αιγυπτίου στρατηγου.

Δύο πλοία ελθόντα εξ Άλεξανδρείας, την παρελθούσαν τετάρτην, έφερον ενταύθα Ικανούς Οθωμανικούς αξιωματικούς εξ εκείνων οστινες είχαν αποποιηθή θετικώς να ύπηρετήσωσι τον Μεχμέτ Άλη.

Μία κανονόφορος φέρουσα είκοσι ανθρώπους εκ των πληρωμάτων του εν Άλεξανδρεία Οθωμανικου στολου, εκκώρρωσε να φύγη από την πόλιν εκείνην, και έφθασε την τετάρτην εις Κωνσταντινούπολιν, μετ' ενός μηνός θαλασσοπορίαν.

Άριθ. έγγραφ. 1365.

Άριθ. βιβλ. καταχωρ. 518.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ.

Κατά συνέπειαν διαταγής ύπ' αριθ. 24699 από 5 του τρέοντος μηνός της επί των Οικονομικών Β. Γραμματείας της Έπιχειρήσεως, επιτίθεται εις μειοδοτικήν δημοπρασίαν ή επιχείρησις της εξορύξεως των κατά την νήσον Μήλον μολοπέτρων, ήτις θέλει ένεργηθή κατά τας έφεξής συμφωνίας κατά του αναδιαβησμένου έργολάβου.

Α'. Η παραχώρησις της επιχειρήσεως θέλει γενη δια το έρχόμενον έτος άρχόμενον από την ήμέραν της παραχωρήσεως και λήγον την 31 Δεκεμβρίου 1841 άφευκτως.

Β'. Αί εξορυχθησόμεναι πέτραι πρέπει να ήναι των έφεξής ειδών ή τάξεων.

- α. μεγέθους των πελεκητών.
- β. " του κάρικου.
- γ. " της πόλεως.
- δ. " του μαστόρου.
- ε. " της μουτζούρας.
- ς. " των χειρομύλων.

Γ'. Η εξόρυξις θέλει γίνεσθαι εκ των εν ένεργεία λατομείων, εντός των οποίων θέλουσιν άνοιγεσθαι ύπόγεια, όσα ή έργολάβος νομίσει Ικανα δια την εξόρυξιν της άπαιτουμένης ποσότητος.

Δ'. Ο αριθμός της εξορυχθησόμενης ποσότητος προσδιορίζεται (ως έφεξής).

εκ του α. μεγέθους	600.
εκ του β. " "	600.
εκ του γ. " "	600.
εκ του δ. " "	8000.
εκ του ε. " "	20000.
εκ του ς. " "	40.

Ε. Αί εξορυττόμεναι μολοπέτραι θέλουσιν μετακομίζεσθαι δι' ιδίων εξόρων του έργολάβου εις τον λιμένα της νήσου, αλλά δια τας μολοπέτρας ταύτας ατινες δέν θέλουσιν μετακομίζεσθαι εις τον λιμένα της νήσου, θέλει λαμβάνειν οδηγώτερα τιμήν ως έφεξής.

δια πάς του α. μεγέθους λεπτά	20.
του β. " "	20.
του γ. " "	15.
του δ. " "	7.
του ε. " "	2.
του ς. " "	30. το ζευγάρι.

ΣΤ'. Το μέγεθος των εξορυχθησόμενων ειδών προσδιορίζεται ως άκολουθώς.

1. Η του α. μεγέθους πελεκητή, απαιτείται να έχη 50-45 / 100 εκάστη πλευρά κατά μήκος 35-30 / 100 κατά πλάτος και 30-25 / 100 κατά βάθος του Βασιλικου πήχους.
2. Η του β. μεγέθους του κάρικου, απαιτείται να έχη αφαιρουμένων των άχριστων εξοχών αυτης, τουλάχιστον 50-45 / 100 εκάστη πλευρα κατά μήκος 35-30 / 100 κατά πλάτος, κατά βάθος του Β. πήχους.
3. Η του γ. μεγέθους της πόλεως, αφαιρουμένων των άχριστων εξοχών αυτης, πρέπει να έχη τουλάχιστον 45 / 40 / 100 εκάστη πλευρά κατά μήκος 25-20 / 100 κατά πλάτος και 18-15 / 100 κατά βάθος του Β. πήχους.
4. Η του δ. μεγέθους του μαστόρου, αφαιρουμένων των άχριστων εξοχών αυτης, απαιτείται να έχη τουλάχιστον 40 / 100 εκάστη πλευρά κατά μήκος 20 / 100 κατά πλάτος, και 13-10 / 100 κατά βάθος του Β. πήχους. Η έλλειψις μιας των ειρημένων πλευρών αυτης δυναται μόν' αναπληρωται από το περίσσευμα της άλλης, αλλά ποτέ μικροτέρα των 33 / 100 μήκος.
5. Η του ε. μεγέθους της μουτζούρας, απαιτείται τουλάχιστον να έχη 30 / 100 εκάστη πλευρά κατά μήκος 15 / 12 / 100 κατά πλάτος και 10-8 / 100 κατά βάθος του Β. πήχους και του μεγέθους τουτου ή έλλειψις μάς των πλευρών δύναται μόν' αναπληρωται από το περίσσευμα της άλλης, αλλά ποτέ μικροτέρα των 23 / 100 μήκος, μη συμπεριλαμβανομένων των άχριστων εξοχών αυτης.
6. Η του ς. μεγέθους των χειρομύλων, απαιτείται να έχη 50-40 / 100 διάμετρον τουλάχιστον.

Ζ'. Όλα τή άπαιτούμενα δια την εξόρυξιν εξοδα λογαριάζονται εις βάρος του έργολάβου. Η'. Ο έργολάβος είναι ύπόχρεος να επισκευάση τους δρόμους δια την μετακόμισιν των μολοπετρών, και τας πλατείαις δια την επισώρευσιν αυτών.

Ο ύπεύθυνος συντάκτης ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΜΠΑΛΗΣ.

resse elle même a été fortement endommagée. En ce moment encore la rues de Zante sont encombrées des ruines des maisons écroulées et présentent un aspect de désolation difficile à décrire. On n'a jusqu'ici découvert que huit personnes mortes dans ce désastre qui, étant arrivé durant le jour, a pu être évité par la plus grande partie de la population.

— Dans plusieurs communes de Laconie est dernièrement tombé une grêle si violente que les toits des maisons en furent endommagés; une jeune fille de 19 ans en fut même très gravement blessé à la tête. Le poids moyen des grelons était de 100 dragmes.

— Une pluie violente a aussi causé des dommages assez importants à Hydra, une petite fille de sept ans a été noyée dans une maison qu'avait submergée la pluie.

— Un incendie a causé dernièrement des ravages dans la commune de Marathon.

— Dans la nuit du 30 Septembre une goelette grecque venant chargée de Zagora, a fait naufrage. L'équipage a réussi à sesauver.

NOUVELLES EXTERIEURES.

TURQUIE

CONSTANTINOPLE 27 Octobre.

Une nouvelle des plus importantes vient de parvenir au gouvernement: Des tartares arrivés de Koniah annoncent que les défilés du Taurus, Adana, Kulek Boghaz, ont été abandonnés par les Egyptiens qui se sont débandés, et que les troupes turques en ont pris possession.

Devant un fait d'une aussi haute portée, nous croyons inutile de nous arreter sur les progrès de la désorganisation des forces égyptiennes dont on a si imprudemment exagéré et le nombre et la puissance.

— Les dernières nouvelles de Syrie reçues à Constantinople par le Tahiri Bahri, arrivé ici le 18, sont datées du 12 de Beyruth. Une frégate turque, le Ghivam Bahri, partie de Beyruth le 13, est arrivée hier; elle a amené à Constantinople 1,003 prisonniers arabes. Du 12 au 13 il ne s'était rien passé d'important en Syrie. On sait que le bateau à vapeur russe, l'Etoile Polaire, qui doit amener ici les consuls de Russie, d'Autriche et de Prusse qui ont quitté Alexandrie, a été retenu pour qu'il puisse faire connaître ici le résultat d'une attaque que les troupes alliées se proposaient de diriger prochainement contre Tripoli. C'est seulement à cette circonstance que nous devons d'être privés depuis si long-tems de nouvelles du théâtre de la guerre.

Dès que l'Etoile Polaire sera de retour, le bateau à vapeur du gouvernement turc, le Tahri Bahri, repartira pour les côtes de Syrie avec des troupes et des munitions. Le capitaine Ford qui commande ce bâtiment vient de recevoir le titre de Bey.

Le capitaine Walker qui a le commandement effectif de la flotille turque et qui s'est montré avec tant de distinction depuis le commencement des hostilités, vient d'être élevé par le Sultan au grade de Ferik; (général de division) il recevra prochainement la décoration de son grade. Une lettre de S. F. le capitaine Pacha l'autorise à hisser à son bord le pavillon de Ferik.

Le colonel Hodges, consul général d'Angleterre à Alexandrie, arrivé ici sur le Tahiri Bahri et qui se trouvait à la brillante affaire du 10 octobre en Syrie, dont le resultat fut la destruction complète du corps d'Ibrahim et la prise de son drapeau, est allé, mardi, à la Porte, où il a eu un long entretien avec S. E. Réchid Pacha.

M. Hodges a été présenté, samedi dernier, par S. E. l'ambassadeur d'Angleterre à Sa Hauteesse qui lui a fait l'accueil le plus bienveillant et le plus distingué. Dans cette audience, à laquelle assistaient S. A. Ahmet Fetbi Pacha et LL. EE. Réchid pacha et Riza pacha, le colonel a présenté au Sultan le drapeau d'Ibrahim Pacha. Le colonel Hodges a reçu la décoration du Nishan Istiar.

Dimanche, le drapeau d'Ibrahim a été remis au Chéik-ul-Islam chez lequel le corps des Ulémas et tous les ministres se trouvaient réunis; aujourd'hui on doit le déposer sur la tombe de Sultan Mahmoud. Ce drapeau est le même qui flottait à Khônia sur la tente du général égyptien.

— Deux navires arrivés, mercredi dernier, d'Alexandrie, ont ramené un grand nombre d'officiers turcs qui avaient refusé d'une manière positive de servir Méhémet Ali.

— Une barque canotière montée par une vingtaine d'hommes appartenant aux équipages de la flotte turque à Alexandrie, est parvenue à s'évader; elle est arrivée à Constantinople mercredi, après un mois de navigation. (Echo de l'Orient)

561. AVIS.

Consolato Generale delle Due Sicilie in Grecia.

Durante l'assenza del Console generale, la cancelleria del consolato va traslocata strada Ermis, casa del Sig. Coromila. Atene, li 6 Novembre 1840.

Ο'. Αί μετακομίζόμεναι πέτραι εις τον λιμένα της νήσου, θέλουσιν πληρόνεσθαι παρ' των έπιστατών της διαχειρήσεως εύθως μετ' την παράδοσιν εκάστης ποσότητος εις τιμήν, ήτις θέλει αποφασισθή εις την μειοδοτικήν δημοπρασίαν.

Αί δέ μετακομίζόμεναι εις το πλοϊον των λατομείων παράλιον, θέλουσιν πληρόνεσθαι άμα επιβιβάζονται εις τή πλοία, τή όποια αγοράζουν αυτάς, κατά την έννοϊαν του άρθρου ε. της παρούσης.

Ι. Όσαι πέτραι σπάσσαι κατά την μετακόμισιν από τή λατομεία εις τον λιμένα, δέν θέλουσιν πληρόνεσθαι ως του μεγέθους, το όποιον είχαν πριν σπάσσαι, αλλά ως εκείνου, εις το όποιον ήθελον καταπίσει, κατά την ώραν της παραδόσεως εις τον έπιστάτην της διαχειρήσεως.

ΙΑ. Εάν ή έργολάβος δέν μετακομίζη εν δεόντι καιρώ τας μολοπέτρας εις τον προσδιορισθέντα τόπον, ή έπιστάτης της καλλιεργείας, έχει το δικαίωμα να συμφωνή πλοία δια την μετακόμισιν αυτών, και τή έξοδα θέλουσιν εισθαι εις βάρος του έργολάβου.

ΙΒ'. Ο έργολάβος θέλει βάλει τόσους έργάτας, όσους νομίσει αναγκαίους δια την εξόρυξιν της ήθησεως ποσότητος των πετρών, ακολουθών τας οδηγίας της άναγκαιότητος της καλλιεργείας, δια την καλήν διατήρησιν των λατομείων.

ΙΓ'. Αί όσας πέτρας άφ' εκάστου ειδους ή έργολάβος δέν ήθελε προφθάσει να εξορύξη εντός του έτους 1841 της προθεσμίας, θέλει άποζημιωτ' το δημόσιον κατά την προσδιορισμένην εις την μειοδοτικήν δημοπρασίαν τιμήν.

Όσας δέ ήθελεν εξορύξει περιπλέον της συμφωνίας, θέλουσιν μένει εις την έξουσίαν του δημοσίου, χωρίς να έχη κανέν δικαίωμα επ' αυτών ή έργολάβος.

ΙΔ'. Ο έργολάβος όφειλει να δώση αξιόχρεον έγγυητήν, δια την ακρίβη εκπλήρωσιν των ύποχρεώσεων, εις τας όποιαις δια της παραδότησεως έμδαίνει.

ΙΕ'. Η δημοπρασία άρχεται την α. του έλευσμένου Νοεμβρίου τ. ε. και λήγει την β του ίδιου μηνός, εις τον συνήθη των δημοπρασιών τόπον ταύτης της νήσου.

Ις'. Το αποτέλεσμα της δημοπρασίας άποκειται εις την έγκρισιν της Β. Γραμματείας. Η εξόρυξις θέλει αρχη εις εύθως μετ' την έγκρισιν.

Έν Μήλω, την 20 Σεπτεμβρίου 1840.

Ο Ύποδιοικητής Ιωάν. Γ. Κρ. εζ. η. Ο ύπετελώνης Α. Κοντιρουφώπουλος. Ο έπιστάτης της διαχειρήσεως Ν. Βαρελτζόγλου.

Le gérant responsable JEAN A. BALI.